tager jeg, at det ærede Medlem vil prøve at holde Saaret varmt og i opreven Tilstand, men jeg tror ikke, at det vil lykkes for ham. Naar jeg stemmer for Lovforslaget, som det foreligger, gør jeg det, ikke fordi jeg tror, at det vil hjælpe betydeligt til at lægge Plaster paa et Saar; thi jeg mener, som sagt, at den Forstaaelse, der er kommen til Stede mellem Rigsdagens Afdelinger om Punkter i Grundloven, hvorom der hidtil har været Strid, i og for sig er holdbar.

Naar det ærede Medlem for øvrigt i god Overensstemmelse med den Tendens, han i det hele har givet til Kende i sine Udtalelser, søger at reducere det Forslag, som ligger for, til slet intet, saa tager han fejl. Jeg erkender ganske vist, at Forslaget var bedre saaledes, som det kom fra Folketinget, end det er nu, og derfor undlod jeg ogsaa at stemme for det Ændringsforslag, der forelaa her ved 2den Behandling, og jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke den ærede Finansministers Modstand imod, at det var blevet ved de 2½ Mill. Kr. Jeg forstaar godt, at han tager det Standpunkt, at Købstæderne maa have noget, og ogsaa, at man fra anden Side indtager det Standpunkt. Men naar den ærede Finansminister argumenterer derhen, at vi ikke have Raad til at give mere end 1,200,000 Kr. til Kommunerne, idet Finansbudgettet ikke kan bære mere, maa jeg minde om, at det Budget, han selv har forelagt, kun havde et Overskud af ½ Mill. Kr., og at de Ændringsforslag, som han og hans Kolleger stillede op til Finanslovens 2den Behandling, havde til Følge, at Finansloven ved den endelige Vedtagelse her i Tinget kun fik et Overskud af en halv Million Kroner, altsaa det samme Overskud som det oprindelige Budget. Det synes mig at vise, at han dog kan hjælpe sig med meget mindre. Vilde han altsaa holde paa Standpunktet, at han maa have en halv Million Kroners Overskud, var der blevet til Hjælp til Kommunerne 2,360,000 Kr., thi der er jo vitterlig nu et Overskud paa Finansloven paa 2,860,000 Kr. Altsaa, naar den ærede Finansminister fik sit eget Overskud, forekommer det mig ikke, at der kunde være nogen Fare ved at give 2,360,000 Kr. til Kommunerne. Men det kunde nu ikke lade sig gøre, og vi staa altsaa ved de 1,200,000 Kr. Naar den ærede Taler dvælede ved, at det kun var 1 Kr. 60 Øre pr. Td. Hartkorn, saa er det jo ganske sandt, men det kan ogsaa tages paa en anden Maade. Selv et Amt som Ringkøbing Amt, som kun har 18,000 Tdr. Hartkorn, faar jo derefter et Tilskud i Aar af 28,000 Kr., og jeg tror, efter hvad jeg kender til Ringkøbing Amtsraad og det Sparsommelighedssystem, som der gør sig gældende, at man vil finde, det dog er et ret antageligt Tilskud. Det forstaar sig, at de hellere vilde have det dobbelte, men at et Tilskud som dette intet skulde have at betyde, tager det ærede Medlem fejl i. Vejle Amt vil faa mellem 34,000 og 35,000 Kr., og Ribe Amt vil faa 21,250 Kr. Ganske vist ved jeg, at det kun er et Tilskud paa et Aar, men det er af den ærede Ordfører gjort gældende, at det tillige betyder, at man skal overveje, hvorledes man vedvarende kan komme til at hjælpe paa Kommunerne, maaske ved at borttage nogle af de Udgifter, som de allerede have, og overføre dem paa Statskassen, og saa vil det ærede Medlem jo dog indrømme, at det kan faa nogen Betydning. Nu overhørte jeg ikke, at det ærede Medlem nævnte Gendarmerne. Han tror nu alle Vegne at se Gendarmer skjulte i Græsset, lige som somme Folk tro at se Slanger. Han tror, at saadanne Slanger ligge i Græsset, og blandt disse Slanger ser han Gendarmer. Han tror, at de skulle blot omklædes, og at der foreligger hemmelige Aftaler om denne Omklædning, ja det ærede Medlem har jo allerede faaet Svar fra min ærede Sidemand (Jørg. Pedersen), derpaa, og jeg vilde næsten finde det, jeg vil sige, under vor Værdighed, at lade os eksaminere, om der foreligger Aftaler eller ikke. Men jeg skal dog endnu en Gang af andre Grunde tilføje, at jeg har været med til adskillige af disse Forhandlinger, der have været førte mellem Fællesudvalgets Medlemmer, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der ikke er forlangt noget Løfte og ej heller givet noget Løfte om Gendarmernes Omklædning. Om han saa herefter fremdeles vil her eller andetsteds, fortælle, at der efter al Sandsynlighed foreligger saadanne Aftaler, ved jeg ikke. Jeg henstiller det ganske til ham selv, men jeg beder ham dog erindre, hvad jeg har udtalt nu her fra denne Plads. — Altsaa, jeg er ganske vist ikke saa tilfreds med Lovforslaget, som jeg vilde have været, dersom der havde været 2,360,000 Kr. i Overskud til Kommunerne, som det forekommer mig, at der kunde have været efter Finansministerens Holdning, da han i sit eget Finanslovforslag kun har forlangt en halv Million i Overskud; men uagtet jeg altsaa ikke er det, siger jeg dog, at 30,000 til Amterne, foruden de 400,000 Kr., som Kommunerne faa som Hjælp til Alderdomsforsørgelsen, og 200,000 Kr. til Købstadskommunerne, ere ogsaa noget; thi